

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **J.K.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2016, čj. JMK 1095/2016, sp. zn. S - JMK 138228/2015/ODOS/Fö, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 12. 2017, čj. 33 A 23/2016-59,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

[1] Městský úřad Břeclav shledal žalobce v rozhodnutí ze dne 17. 9. 2015 vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Za to mu úřad uložil pokutu ve výši 1 800 Kč. Žalobce se přestupku dopustil tím, že jako řidič motorového vozidla překročil dne 5. 2. 2015 nejvyšší povolenou rychlost v obci nejméně o 11 km/h. Policejní hlídka naměřila žalobci silničním radarovým rychloměrem v obci Zaječí rychlost jízdy 61 km/h po odečtení odchylky. Odvolání žalobce zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 1. 2016 a potvrdil rozhodnutí městského úřadu.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou krajský soud zamítl.

II. Shrnutí kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Nesouhlasí s krajským soudem, že ze spisu jasně vyplývá, kde bylo stěžovatelovo vozidlo změřeno a kde tedy stěžovatel spáchal přestupek. Úřední záznamy sice shodně uvádějí, že vozidlo bylo změřeno před mateřskou školou na ulici Hlavní, ale odporují si v údaji o zastavení vozidla policejní hlídkou. Podle stěžovatele není sporu o tom, že vozidlo bylo zastaveno jinde, než kde byla změřena jeho rychlost. Mohlo se tedy stát, že vozidlo bylo v obci pouze zastaveno, ale jeho rychlost byla změřena ještě mimo obec; mateřská škola se totiž nachází pouze 80 m před dopravním značením označujícím konec obce. V takovém případě by stěžovatel nenaplnil skutkovou podstatu přestupku.

[4] Stěžovatel dále namítá, že správní orgány nevyslechly jako svědky policisty, kteří byli přítomni měření rychlosti stěžovatelova vozidla. Výslech policistů přitom mohl přispět k určení místa, kde probíhalo měření a kde se nacházela policejní hlídka. Dále mohl prokázat, že místo měření odporovalo požadavkům návodu k obsluze rychloměru, který zakazuje měřit rychlost v zatáčce, a že policejní hlídka měřila rychlost jízdy jeho vozidla právě v zatáčce. Stěžovatel je přesvědčen, že pouze z fotografie nebylo možné ověřit zakřivení vozovky. Tyto své závěry opírá o rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2017, čj. 8 As 42/2016-29.

[5] Stěžovatel také namítá, že správní orgány měly provést jako důkaz návod k obsluze, aby byly zjištěny obecné znaky daného typu rychloměru, a následně je měly porovnat i na základě výpovědi svědků s vlastnostmi použitého rychloměru. Krajský soud sice provedl důkaz částí návodu k obsluze rychloměru, nepromítl jej ale do svého rozhodnutí.

[6] Dále stěžovatel tvrdí, že nebyl řidičem měřeného vozidla, ale že jím byl jeho kamarád J. P.. Krajský soud tuto námitku nesprávně posoudil jako nevěrohodnou.

[7] Poslední stěžovatelova námitka se týká porušení povinnosti vést o dvou přestupcích téhož přestupce společné řízení. Stěžovatel totiž spáchal tři měsíce před přestupkem řešeným v této věci jiný přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a proto měly správní orgány v souladu se zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, vést společné řízení. Protože to neučinily, zkrátily stěžovatele na jeho veřejných subjektivních právech. Stěžovatel nesouhlasí s krajským soudem, že tato procesní vada neměla vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] NSS se nejprve zabýval námitkou, podle níž správní orgány i krajský soud vycházely při svém rozhodování z nesprávně zjištěného skutkového stavu. NSS se

ztotožňuje se závěry krajského soudu, že nesrovnalosti v úředních záznamech, v nichž se liší místo zastavení stěžovatelova vozidla, nemají vliv na posouzení protiprávnosti stěžovatelova jednání. Z dokumentů obsažených ve spisu (včetně fotodokumentace z použitého rychloměru) jasně vyplývá, že rychlost stěžovatelova vozidla byla změřena v obci Zaječí u mateřské školy. S ohledem na zjištěné skutečnosti je tato stěžovatelova námitka nedůvodná a účelová.

[10] NSS považuje za nedůvodnou a účelovou rovněž námitku, že mělo být výslechem policistů prokázáno, kde stěžovatel spáchal přestupek a zda nebyla rychlost jeho vozidla měřena v rozporu s návodem k obsluze v zatáčce. NSS nesouhlasí s názorem stěžovatele, že bez výslechu svědků nebyl řádně zjištěn skutkový stav. Krajský soud ve svém rozsudku vysvětlil, proč považuje informace a dokumenty ve správním spisu za dostatečné pro zjištění skutkového stavu. Spis netrpí nedostatky, které by bylo nutné odstranit doplněním dokazování. Na nyní řešenou věc nelze vztáhnout závěry z rozsudku ve věci 8 As 42/2016, na kterou stěžovatel odkazuje. V dané věci totiž bylo zjevné, že policisté při měření pochybili, a bylo zapotřebí zjistit vliv tohoto pochybení na správnost výsledků měření rychlosti. Proto se NSS nespokojil pouze s výňatkem z mapy, která dokládala stav vozovky. V nyní řešené věci však podklady ve spisu představují dostatečnou oporu pro závěr o tom, že stěžovatel spáchal přestupek. Krajský soud tedy správně posoudil nadbytečnost navrženého důkazu výslechem policistů, jelikož byl podle § 3 správního řádu skutkový stav zjištěn řádně (srov. např. rozsudky NSS ze dne 13. 11. 2009, čj. 5 As 29/2009-48, a ze dne 2. 3. 2017, čj. 7 As 313/2016-31).

[11] Dále se NSS zabýval námitkou týkající se provedení důkazu návodem k obsluze rychloměru. Stěžovatel má pravdu v tom, že krajský soud výslovně neuvedl, jaké závěry z provedení tohoto důkazu vyvozuje. Z odůvodnění rozsudku krajského soudu zejména na straně 9 však plyne, že posuzoval podklady rozhodné pro určení skutkového stavu ve vzájemných souvislostech. Tímto způsobem do svého posouzení zahrnul také informace, které zjistil přečtením potřebných pasáží návodu k obsluze rychloměru. NSS proto shledal i tuto námitku nedůvodnou.

[12] NSS se ztotožňuje s krajským soudem také v posouzení námitky, že vozidlo neřídil stěžovatel, ale pan J. P.. Stěžovatel sice může namítat nové skutečnosti až v řízení o žalobě, soudu však v důsledku toho mohou vyvstat pochybnosti, zda jsou tyto namítané skutečnosti věrohodné (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 5. 2017, čj. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS). NSS souhlasí se závěrem krajského soudu, že tato námitka nemá oporu ve správním spisu. Naopak z úředních záznamů vyplývá, že vozidlo řídil stěžovatel. Krajský soud vysvětlil, že považuje čestné prohlášení pana P. za nevěrohodné právě proto, že odporuje ostatním podkladům ve spise, a také proto, že stěžovatel před správními orgány nic podobného nenamítal. NSS souhlasí i s tím, že se tato námitka jeví jako účelová mj. proto, že odpovědnost pana P. za přestupek by již byla prekludována. Krajský soud tedy nepochybil tím, že nevyslechl pana P. jako svědka.

[13] NSS se nakonec zabýval také námitkou, že se o stěžovatelových přestupcích mělo vést společné řízení. Z § 57 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 9. 2015 vyplývá, že *pokud se pachatel dopustil více přestupků proti bezpečnosti*

a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zákona o silničním provozu a je-li k jejich projednání příslušný týž orgán, projednají se ve společném řízení přestupky spáchané nejvýše v období 3 měsíců od spáchání prvního z nich. Podle rozhodovací praxe NSS může být o těchto přestupcích vedeno i samostatné řízení za předpokladu, že se při ukládání sankcí za tyto přestupky uplatní absorpční zásada (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 9. 2005, čj. 6 As 57/2004-54, č. 772/2006 Sb. NSS, a ze dne 18. 6. 2009, čj. 1 As 28/2009-4, č. 2248/2011 Sb. NSS).

[14] Krajský soud vzhledem k výše uvedenému správně posoudil, že vedení samostatných řízení samo o sobě nemá vliv na zákonnost jednotlivých rozhodnutí o přestupcích spáchaných dne 5. 2. 2015 a dne 28. 3. 2015. Nezákonnými by se tato rozhodnutí stala, pokud by o každém z těchto přestupků bylo rozhodnuto a přitom by se sankce za přestupek uložená dřívějším rozhodnutím nepromítla do výše sankce uložené pozdějším rozhodnutím. Krajský soud si nechal od Městského úřadu v Břeclavi elektronicky zaslat příkaz ze dne 7. 7. 2015, na který stěžovatel v žalobě odkázal a kterým mu byla uložena pokuta za přestupek ze dne 28. 3. 2015 ve výši 1 500 Kč. Protože však příkaz nebyl opatřen doložkou právní moci, krajský soud situaci posoudil tak, že nebylo prokázáno, že příkaz nabyl právní moci. NSS připouští, že pouze na základě chybějící doložky právní moci nelze bez dalšího říci, že příkaz nenabyl právní moci. Tuto skutečnost však měl prokazovat stěžovatel od chvíle, kdy na tento příkaz soud upozornil. Bylo projevem dobré vůle krajského soudu, že si o příkaz sám zažádal, a není tedy namístě jej kárat za to, že si neobstaral informace a podklady, které by případně mohly svědčit ve prospěch stěžovatele. Pokud stěžovatel tvrdil, že byl zkrácen na svých právech tím, že ani v jednom řízení se neuplatnila absorpční zásada, měl prokázat, že mu tímto příkazem byla pravomocně uložena pokuta. Jelikož tak neučinil, neunesl důkazní břemeno ohledně tohoto tvrzení. Krajský soud tak neměl důvod označit rozhodnutí žalovaného za nezákonné kvůli tomu, že nebylo vedeno společné řízení. NSS proto shledává i tuto kasační námitku nedůvodnou.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Námitky stěžovatele nebyly důvodné, NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[16] Stěžovatel neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu